

JORDBIER

Jordbier (slægten *Andrena*) er en fælles betegnelse for gravebier. De hører til de såkaldte enlige bier, men selvom de er enlige kan de godt leve sammen i kolonier. Betegnelsen enlig går på, at hver enkelt hun anlægger sin egen rede, selv lægger æg og selv samler føde til larverne.

I Danmark findes mere end 50 forskellige arter af jordbier. De største af dem er på størrelse med en honningbi, men der er også mange mindre arter. Nogle af arterne kan minde om honningbier, mens andre er mere mørke og meget hårede.

Jordbierne bygger deres reder på solbeskinnede steder med løs jord eller sand. I de fleste tilfælde vil det være på sandede bakker, hedeblader eller åbne skovveje. Undertiden kan de også slå sig ned i græsplæner, blomsterbede, indkørsler eller på terrasser.

Jordbier graver ved hjælp af kindbakker og ben en gang lodret ned i jorden. Fra hovedgangen graves korte sidegange, der hver for sig ender i en celle, der indrettes som rede. Som føde for larverne fyldes rederne med pollen. Når reden er fyldt med pollen, lægger jordbieren et æg og lukker til med lidt jord eller sand. Larven udvikler sig i løbet af sommeren og overvintrer i reden. Det følgende forår forpupper den sig og forvandles til en voksen jordbi.

Jordbierne gør nytte i haven og naturen ved at bestøve mange forskellige planter, buske og frugttræer. De kan godt stikke, men gør det kun meget sjældent.

Der er altså ingen grund til at bekæmpe jordbierne, men hvis der lokalt - f.eks. mellem fliserne på terrassen - er mange jordbier, kan de bekæmpes ved, at man pudrer deres huller med et insektpuder.

Anvender man insektpuder, bør man være opmærksom på, at det ikke spredes, og at børn og andre dyr ikke kommer i berøring med

Foto:SSL

Jordbi.